

דבר העורך

קוראים כותבים ומגיבים

שלום לכולם,

להציל את החקלאות הישראלית

התמונות הקשות של טונות עגבניות מתוצרת ישראל הנזרקות לפח, הינן רק סימפטום לתמונת מצב כוללת וקשה הרבה יותר. כעת כבר לא ניתן להסתיר, החקלאות הישראלית נמצאת במשבר עמוק ובאם ממשלת ישראל, זו שתבוא במהרה בימינו, לא תתעשת ותפעל נחרצות להציל את הענף החשוב הזה, הרי שהחקלאות הישראלית, כפי שאנחנו מכירים ורוצים, תגיעה לסופה.

זה כבר לא רק ענף החלב שלנו השרוי במשבר מתמשך וחמור מכך, חוסר והודאות לגבי העתיד והיכולת לתכנן השקעות ותקציבים. אך אם ענף החלב עדיין במצב טוב וזאת עקב חוק החלב והמכסות הרי שהחקלאות הישראלית כולה נתונה תחת מתקפה ונמצאת במגננה על חייה ועל פרנסתם של אלפי חקלאים, מכל ענפי הייצור. דווקא היום, כשענף החלב מתכנס בירושלים, לכנס החשוב והגדול ביותר בענף. כנס שבו היצרנים, החברות וכל תעשיית החלב, מראה את פיתוחיה, התקדמותה והישגיה, דווקא עכשיו, זה הזמן, לצעוק בשם כל חקלאי ישראל, תנו לחקלאים לחיות, לעבוד ולהתפרנס בכבוד. זה הזמן של כולנו להירתם ביחד למען המשך הקיום של החקלאות בישראל. כי הגיעה השעה!!!

הצלחה עולמית אל מול פגיעה מקומית

הרגולציה החונקת, פקידי משרד האוצר האטומים, שר חקלאות שפרש ולא ממש הטביע את חותמה למען החקלאים וממשלת ישראל שהבטיחה אך לא מקיימת, כולם כאחד הביאו את הענף החשוב הזה, אל מול עתיד לא ידוע. החקלאות הישראלית הפכה עם השנים לשם נרדף להצלחה כלכלית המשווקת בעולם כולו. ההצלחה הישראלית בתחומי החקלאות עשתה לה שם בעולם וחקלאים, חוקרים, בעלי חברות ומדענים, מגיעים לישראל ללמוד את סוד ההצלחה שלנו. אך כנראה המשפט שאין נביא בעירו, תופס כאן שבעתיים ובעוד כולם מהללים ומשבחים את החקלאות בישראל, ממשלת ישראל פועלת בניגוד מוחלט לכל היגיון כלכלי, ציוני

והופכת את החקלאים לסוג של "אוייבי העם". בשם יוקר המחיה, פועל משרד האוצר בפופוליזם ופשוט פוגע בכל מגזר חקלאי, זה החל בענף הלול, הדגה, הבשר, ירקות ופירות, ענף החלב ולמרות שהמחירים רק מטפסים מעלה, הממשלה ממשיכה בשלה ואף מעלה כל העת, בטענות שווא, את מכסות הייבוא. לראות את טונות העגבניות, הפלפלים הגדלים בערבה, על ידי חקלאים בפריפריה השומרים על גבולות המדינה ובמקום סחורתם, לראות בעין בוכה את העגבניות המגיעות מתורכיה ולעיתים מהרשות הפלסטינאית. זאת ועוד, הרגולטור אינו מרפה ומכביד את ידיו על החקלאים מסיבות שונות. הפגיעה היא לא רק בהווה אלא ואולי בעיקר, בעתיד. שהרי איזה בן ממשיך במושב, ירצה להכניס את ראשו לחקלאות מקרטעת. יאיר בר-עזר מכפר חסידים, דור שלישי לחקלאים, בעל רפת ובעל שטחי מספוא "אני חושב שמדינת ישראל לחצה כאן על כפתור השמדה עצמית. צריך לעשות כאן התחל על הכל מחדש. לצערי להיות חקלאי היום זה לקום בבוקר ולבכות שאתה בענף הזה. בנינו כאן ענף לתפארת, אור לגויים, ומישהו כאן פשוט לא מבין את כל התמונה וזה ממש חבל".

אין ציונות ללא חקלאות

מדינת ישראל חייבת לקבל החלטה ומהר, האם היא רוצה לראות את המשך הענף המצליח הזה שחלקים גדולים ממנו, פרוסים לאורך גבולות המדינה, שומרים על שטחיה הפתוחים ומייצרים ביטחון תזונתי לתושבי ישראל או שהחקלאות הישראלית תיעלם ובמקומה יגיעו יבואני המזון על כל מוצריו. ראוי לציין, החקלאים לא רוצים טובות, הם רק רוצים שיתנו להם להתפרנס בכבוד. החקלאות הישראלית, מפעל ציוני שתתרום רבות להקמת המדינה, שגשוגה ובנייתה ממתין לממשלה שתבין כי אין ציונות ללא חקלאות ולא הכל נמדד דרך החור של השקל שאם כך היה, ישראל לא היתה כמה כי זה לא היה רווחי. וכשענף החב מצדיע ליצרניו בכנס הגדול ביותר מסוגו בבירת ישראל, זה הזמן לדרוש ממשלת ישראל, זו שקיימת וזו שתקום, תנו לחקלאים לחיות ולחקלאות לפרוח.

שלכם,

עורך המגזין, ראובן זלץ
050-5518826

meshehabakar@gmail.com